

musiken ur vårt inre

en grafitgrå hand låg över taken
när jag närmade mig stan
regnmoln stod sammanbitna
i korridoren vänd mot havet

som alltid finns du där
dina ord talar mig i drömmen
hör stegen av din musik

sover intill månen på yttersta grenen

på randen till havet brinner vi
i feernas hängmatta
känner doften från havet
då vågen rullar in
kommer du ihåg musiken
mot berget ditt
vågens skummande krans
och vinden gömde sin vinge
bland tångens trasor

Strandgräset har vissnat i år
sommarhettan torka
vinden talar om stunden den svåra
böner stiger mot skyn

att skeppet helbrädda når land